

ת"ד 10315/11/21 - מדינת ישראל נגד מאי חאסקיה

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 10315-11-21 מדינת ישראל נ' חאסקיה
תיק חיצוני: 349514/2021

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	מאי חאסקיה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר הנאשמת ביום 31.01.2022.

הנאשמת הורשעה בהעדרה, בעבירות של אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה בצומת, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק וחבלה - פריקת כתף של נהג האופנוע המעורב.

הוטלו על הנאשמת עונשים כדלקמן: קנס בסך 2,000 ₪, פסילה בפועל בת 2 חודשים ופסילה מותנית.

לטענת הנאשמת לא התייצבה לדיון בשל אי קבלת הזמנה לדיון. בבקשה לא פורטו טענות הגנה לגוף האישום.

בהחלטתי מיום 24/04/22 הוריתי לנאשמת להפקיד רישיונה כמצוות גזר הדין.

הרישיון לא הופקד עד היום.

המאשימה התנגדה לבקשה לאור זימון הנאשמת כדין לבית המשפט.

בעת הדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן שלא בנוכחות הנאשם, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

עמוד 1

(2.10.03) , פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

בחנתי את טענותיה של הנאשמת:

בנוגע לטענה כי לא קיבלה הזמנה לדיון - בתיק בית המשפט אישור מסירה מיום 13/12/21 - ובו צוין כי בוצעה מסירה לידי הנמען. עוד קיימה מזכירות בית המשפט ביום 27.12.2021 שיחה טלפונית עם הנאשמת, אשר עודכנה במועד הדיון.

אשר לגרימת עיוות דין - טענה כזו לא נטענה.

גם העונשים אשר הוטלו על הנאשמת בגזר הדין אינם חמורים, אלא הולמים את מתחם הענישה בנסיבות המקרה ואת עברה התעבורתי של הנאשמת.

יתרה מכך, הנאשמת לא הפקידה רישיונה כמצוות גזר הדין, ללמדנו כי הן הוראות החוק והן החלטות בית המשפט אינן נר לרגליה.

בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו לביטול פסק דין כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו זכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשמת ומשלא שוכנעתי כי יגרם לנאשמת עיוות דין במידה ולא ינתן לה יומה, ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני

נסיבותיה האישיות של המבקשת, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, בהעדר הצדדים.